

ΝΕΡΟ, ΗΛΙΟΣ
& ΠΟΛΛΗ ΑΓΑΠΗ!

ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΝ/ ΣΤΗΝ

Έργο: μελέτη για τη Fattoria Scaldasole από τη Mistral Pubblicità.

Κείμενα: Πάολα Ναπολιτάνο

Επιμέλεια ύλης: Τμήμα Επιστημών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης του Καθολικού Πανεπιστημίου της Μπρέσια.

Χαρτί:

Έκδοση: Σεπτέμβριος 2009

Τέντι

το χαδιάρικο αρκουδάκι

Γεια σου, είμαι ο Τέντι, ένα συμπαθητικό,
γλυκό και πολύ τρυφερό αρκουδάκι.

Όπως όλες οι αρκούδες, ζω κι εγώ σε μια άνετη
και ευρύχωρη σπηλιά, μέσα σε ένα μεγάλο και
καθαρό δάσος, όπου τα ζώα μιλούν μεταξύ τους,
τα φυτά χαρίζουν λαχταριστούς καρπούς και στα
λιβάδια μοσχοβολούν χρωματιστά λουλούδια.

Είμαι πολύ περίεργος: είναι πολλά αυτά που θέλω
να μάθω και να ανακαλύψω παρέα με τους φίλους
μου. Εάν θέλεις να γνωρίσεις τις περιπέτειές μου,
διάβασε αυτό το βιβλίο.

Καλή διασκέδαση!

Τέντι

Μια φορά και ένα καιρό, ένα κρύο πρωινό
στις αρχές της άνοιξης το αρκουδάκι Τέντι ξυπνάει.
Ανοίγει το ένα μάτι, μετά το άλλο, μυρίζει τον αέρα
και μ' ένα σάλτο σηκώνεται απ' το κρεβάτι.

«Μπρρ, τι κρύο» φωνάζει μουδιασμένο και δεν βλέπει την ώρα
να κουλουριαστεί ξανά κάτω απ' τις κουβέρτες.
Μα η κοιλίτσα του γουργουρίζει...

Εδώ και μήνες δεν έχει φάει ούτε καν ένα φουντούκι.

Ψάχνει στα ντουλάπια της κουζίνας όμως
δεν βρίσκει ούτε ίχνος από μέλι. Ο χειμώνας ήταν
μακρύς και οι προμήθειες του Τέντι τελείωσαν.

«Δεν μου απομένει παρά να βγω
έξω» σκέφτεται απογοητευμένος,
ενώ ρίχνει μια τελευταία ματιά
στο ζεστό του κρεβάτάκι.

Έξω όλοι κοιμούνται ακόμα. Στα δέντρα υπάρχουν λίγα
φυλλαράκια, στον ουρανό δεν πετάει κανένα πουλάκι
και στη γη δεν υπάρχει ούτε ένα έντομο.
Ούτε ίχνος από μέλισσες, κυψέλες ή μέλι.

Ένα κρύο αεράκι χαϊδεύει τα πρώτα λουλούδια,
που ξεμυτίζουν ντροπαλά ανάμεσα στα χόρτα.

Κάποια στιγμή βλέπει επιτέλους
κάτι χρωματιστό να βολτάρει στον αέρα...

...μία πεταλούδα, μια πανέμορφη πολύχρωμη πεταλούδα,
που μαθαίνει να πετάει.

Το αρκουδάκι θέλει να παίξει και αρχίζει
κι αυτό να χοροπηδάει ψηλά.

«Ωωωη, Ωωωη, Ωωωηλά» φωνάζει ευτυχισμένο.

Καθώς τρέχει με τη μουςούδα του προς τα κάτω,
σκοντάφτει πάνω σε κάτι σκληρό.
Γλείφει το ποδαράκι του, που πονάει και σηκώνει
από κάτω ένα σκουριασμένο τσίγκινο κουτί.
Οι αρκούδες, όπως ξέρεις, είναι πολύ περιέργες
και ο Τέντι δεν αποτελεί εξαίρεση.
Έχει μεγάλη περιέργεια να δει, τι έχει μέσα.

«Τι απογοήτευση» σκέφτεται από μέσα του,
όταν καταλαβαίνει, ότι είναι άδειο.
«Αυτό σημαίνει, ότι θα το γεμίσω με μέλι,
φρούτα και κάθε άλλη λιχουδιά,
που θα βρω στο δρόμο».

Πριν συνεχίσει το δρόμο του, κοιτάζει με
μεγαλύτερη προσοχή μέσα στο κουτί και να που
στον πάτο του διακρίνεται κάτι μικρό, σαν κόκκοι,
σαν μικροσκοπικές μπαλίτσες.

«Τι είναι αυτά;» σκέφτεται το αρκουδάκι,
ενώ η πείνα του γίνεται όλο και πιο μεγάλη.

Πιάνει ένα σποράκι και το δοκιμάζει,
αλλά το φτύνει αμέσως.
«Δεν έχει καμία γεύση κι έπειτα
είναι τόσο μικρό, που μπαίνει
ανάμεσα στα δοντάκια μου»
σκέφτεται απογοητευμένος.

Ούτε η μυρωδιά του
είναι ελκυστική.
«Ουφ» αναφωνεί
χάνοντας την υπομονή του,
«Δεν θα κάνω τίποτα μ' αυτό!»

Το αρκουδάκι το σκέφτεται
και το ξανασκεύτεται και δεν ξέρει, τι να κάνει.
Ξαφνικά θυμάται, ότι τα ατέλειωτα βράδια του χειμώνα,
η γιαγιά του, η αρκούδα Γκουέντα,
του μιλούσε για ένα δέντρο με κουφάλα,
μυστηριώδες και σοφό, που ήξερε
όλες τις απαντήσεις.

Αρχίζει αμέσως να το ψάχνει.
Τριγύρω όμως υπάρχουν παντού δέντρα.
Δεν θα είναι εύκολο να βρει το σωστό.

Στο μεταξύ, η Λία το σαλιγκάρι,
που περνούσε από εκείνα τα μέρη,
τον χαιρετάει χωρίς να σταματήσει.

«Πού πηγαίνεις;» τη ρωτάει ο Τέντι,
αφού η βιασύνη της του κεντρίζει την περιέργεια.
«Πρέπει να τρέξω στο κούφιο δέντρο, για να μάθω,
πώς θα μπορέσω να αλλάξω σπίτι.
Το χειμώνα μεγάλωσα και τώρα δεν χωράω πια στο καβούκι μου!»

«Μα τα χίλια βάza με μέλι,
αυτό θα πει τύχη!»
σκέφτεται το αρκουδάκι και
προσφέρεται να τη συνοδεύσει.

Με μεγάλη υπομονή
ο Τέντι ακολουθεί τη Λία
και, όταν βλέπει αμέτρητα
ζώα να στέκονται στη σειρά
μπροστά από ένα πελώριο
δέντρο με μια τρύπα στο
κέντρο, καταλαβαίνει, ότι
βρίσκεται στο σωστό μέρος.

Έρχεται επιτέλους η σειρά του,
το αρκουδάκι σκύβει πάνω από τη μεγάλη μαύρη τρύπα
και η καρδούλα του χτυπάει δυνατά από φόβο.

Περιμένει λίγο, μα δεν ακούει τίποτα.
Τότε, απρόθυμα, ανοίγει το τσίγκινο κουτί
και ρίχνει ένα σποράκι μέσα
στην κοιλότητα του δέντρου.

Ένα δυνατό βουητό ακούγεται σ' όλο το δάσος.
Μετά μια γλυκύτατη φωνή λέει:

«ΣΤΟ ΧΩΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕ ΣΠΕΙΡΕΙΣ,
ΝΕΡΟ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΟΥ ΛΕΙΨΟΥΝ
ΜΕ ΑΓΑΠΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕ ΦΡΟΝΤΙΣΕΙΣ.
ΜΕΤΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙΣ ΠΑΡΑ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙΣ».

Το αρκουδάκι είναι χαρούμενο
και τρέχει προς το σπίτι με το
τσίγκινο κουτί του,

ενώ επαναλαμβάνει συνέχεια
τα λόγια του δέντρου:
«Στο χώμα πρέπει να με σπείρεις,
Νερό... με αγάπη... παρά να περιμένεις».

Όσες προσπάθειες κι αν κάνει όμως,
δεν καταφέρνει να τα θυμηθεί όλα.

Για ένα πράγμα είναι σίγουρος,
ότι πρέπει να σπείρει
τους μικρούς κόκκους.

Πριν μπει στο σπίτι του, μαζεύει λίγο μαλακό χώμα,
το βάζει σ' ένα πήλινο βάζο και αδειάζει μέσα
το περιεχόμενο του κουτιού,
ανακατεύοντας απαλά.

Μετά ακουμπάει το βάζο
δίπλα στο παράθυρο και περιμένει.
Στο μεταξύ περνάνε οι ώρες και πέφτει η νύχτα.

«Στο χώμα πρέπει να με σπείρεις,...
πρέπει να με φροντίσεις,...να περιμένεις»,
επαναλαμβάνει συνέχεια ο Τέντι, καταλαβαίνει
όμως ότι του λείπουν κάποια λόγια.

Τώρα είναι στενοχωρημένος,
έχει κάνει τα πάντα,
αλλά δεν έχει καταφέρει
να φάει τίποτα ακόμα.

Αχ, εκείνοι οι άχρηστοι σπόροι,
που τον έκαναν να χάσει όλη τη μέρα του!
Το αρκουδάκι κλαίει και τα δάκρυά του πέφτουν
στο βάζο. Το φεγγάρι είναι πια ψηλά στον ουρανό,
όταν το παίρνει ο ύπνος.

Το επόμενο πρωί είναι πολύ νυσταγμένος
για να αντιληφθεί την έκπληξη.
Μια ηλιαχτίδα περνάει από τα
παραθυρόφυλλα και πέφτει πάνω στο
μικρούλι φυτό, που μόλις φάνηκε στο μαλακό χώμα,
που βράχθηκε απ' τα δάκρυά του Τέντι.

Όταν ξυπνάει για τα καλά,
αρχίζει να χορεύει από τη χαρά του
γύρω από την καινούργια του φίλη,
ένα δεντράκι με πολλά φύλλα.

Ο Τέντι το χαϊδεύει,
το σηκώνει, το βάζει στο κεφάλι του,
το κανακεύει, το φιλάει και το φροντίζει με νερό,
ήλιο και πολλή αγάπη,
ενώ τα λόγια του κούφιου δέντρου
του ξανάρχονται σιγά-σιγά στο μυαλό:

«Στο χώμα πρέπει να με σπείρεις νερό
και ήλιος δεν πρέπει να μου λείψουν.
Με αγάπη πρέπει να με φροντίσεις.
Μετά δεν έχεις παρά να περιμένεις.

Πόση χαρά νιώθει, όταν ένα πρωί
ανακαλύπτει, ότι στο φυτό έχουν επιτέλους
εμφανιστεί λαχταριστά φρούτα:

μήλα, πορτοκάλια, βερίκοκα, μπανάνες,
φράουλες, αχλάδια, γλυκά και ώριμα,
έτοιμα να φαγωθούν.

Από τότε ο Τέντι
και το δεντράκι του
δεν χώρισαν ποτέ!

TEDDI®
BIO

Fattoria

Scaldasole

www.teddi.it
www.fattoriascaldasole.it